

SAVANKO

ІНТЕРВ'Ю №1

МАКС
ПАРАГРАФ

“ГОЛОВНА
РИСА КОВБОЯ —
БУТИ ЧЕСНИМ
ІЗ САМИМ СОБОЮ”

Талановийтий музикант, автор пісень та справжній міський ковбой із Дніпра. Любить каву та кататися на скейті. Герой номера — Макс Параграф.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Війна не лише змінила наше життя, але й стала приводом замислитися над тим, що ми залишимо після себе, приводом створювати щось нове.

Саме ці думки дали поштовх повернутися до жанру інтерв'ю через три роки після виходу пілотного випуску. І саме на ці теми ми поговорили з героєм нового номера.



Незважаючи на війну, творчість у Дніпрі продовжує розвиватися, а Макс Параграф — один із яскравих її представників. Його легко впізнати за ковбойським капелюхом та вусами.

Макс не женеться за славою, а віддає перевагу тому, що приносить задоволення. Він насолоджується музикою та кавою і мріє, що залишить по собі якісні пісні, які підніматимуть настрій слухачам.

У ході розмови ми обговорили тему творчості під час війни та плани музиканта на майбутнє.

Для когось це інтерв'ю стане знайомством із молодим артистом, для когось — більш глибоким зануренням у світ вже знайомого виконавця. Комуś відгукнуться погляди Макса, а хтось не погодиться з ними. Я ж сподіваюся, що це інтерв'ю, як мінімум, не буде прісним і залишить маленьким спогадом про життя творчих людей під час війни в Україні.

Микола Савченко



>> Я думаю, що жанр обирає тебе.



Як з`явився образ ковбоя?

Насправді, хоч це і звучить казково, я думаю, що жанр обирає тебе. На одному з місцевих фестивалів мені подарували капелюх, такий австралійський варіант капелюха. В той момент я починав активно цікавитися кантрі музикою і зрозумів, що він мені дуже підходить за настроєм. Тому, мабуть, ось так.

У якому віці ти вперше написав пісню? І що це була за пісня?

Я точно не можу згадати вік, але думаю, що десь років у 15. Я вже більш-менш грав на гітарі, знав якісь цікаві акорди. І перша пісня називалась "She", тобто "Вона". Це була пісня про розбите серце. Я закохався, але кохання не було взаємним: дівчина,

яка мені подобалася, закохалася в іншу дівчину.

Цікавий досвід.

Так. Тоді я вже починав підіймати ці питання. Пісня так і співалася: "Я не маю нічого проти сучасної любові, але в мене розбите серце, яке вже не збереш" (сміється). Це був блюз на трьох акордах. Колись я її може ще й зіграю, вона десь записана.

>> З`явилося дуже велике бажання створювати щось нове.

Думаю, ти погодився, що війна так чи інакше впливає на розвиток мистецтва. Війні присвячено багато книжок, фільмів, пісень... Як ти вважаєш, творчість під час війни існує завдяки цій самій війні чи всупереч їй?

Дуже цікаве питання. Для тих, у кого знаходиться хвилинка приділити час творчості, можливо — всупереч. Але саме поняття творчості неоднозначне. Це річ, яка може змінити світ на краще, а може й не змінити, може допомогти, але на ній немає ніякої відповідальності. Це може бути потужна зброя, а може бути просто викид емоцій особисто для себе. Це одночасно важлива і неважлива річ. Мабуть, війна впливає на те, якою буде творчість. І ця творчість допомагає людям емоційно та психологічно пережити те, що відбувається.

Як вплинула війна на твою творчість?

Як і в багатьох артистів, які пишуть пісні, в мене виходять треки, які розповідають про ті події, які відбуваються зараз. Останнім часом сюжети і герої, так чи інакше, пов'язані з війною. Не у всіх випадках, звісно. Це не спеціально, просто ми живемо в такий час.

І ще дуже важливий момент: стало складніше займатися рутинною роботою (наприклад, робити музичні справи), але з'явилося дуже велике бажання створювати щось нове. А все що в тебе є - зберегти і довести до фінальної точки. На випадок, якщо мене раптом не стане, пісні, навіть недороблені, мають бути десь у загальному доступі. Тому зараз є максимальне бажання створювати, щоб залишити щось після себе.

>> Гарний смак — ось найкраща цензура.

У програмі Yellow Submarine на 11 телеканалі, ти задував, що мріяв малювати мультфільми. Який твій улюблений мультик?

В дитинстві я був фанатом їжака Соніка. Був етап у житті, коли я дуже цікавився анімацією: і японською, і не тільки. Є таке аніме, називається "Beck". Це дуже цікава історія про створення гурту, про музичний успіх. Воно дуже вплинуло на мене на етапі, коли я почав займатися музикою. Це має подивитися кожен, хто хоче створити свій гурт.

У тій же програмі ти говорив, що нам потрібно захищати культурні кордони, бо: "є артисти, які невідомо що несуть в маси, при чому для дуже молодого покоління". Як ти вважаєш, чи повинна мати місце цензура у сучасному мистецтві?

Дуже хороше питання, тому що коли з'являється цензура, одразу з'являється якийсь супротив.

Дивлячись на статистику Spotify, де в ТОП все ще російські виконавці, бо наша молодь їх слухає, мені б хотілося просто закрити їм (молоді — ред.) доступ. Молодь просто не розуміє,

що цього не треба робити: це недоречно, це не відноситься до контексту. Але закриття доступу не є правильним виходом у глобальному сенсі. Скоріш за все, вони все одно не зрозуміють суті речей, якщо їхні батьки, їхні друзі — все навколо, якимось не зміниться. Треба, щоб вони самі обрали шлях відмовитися від усілякої непотрібної, особливо російської музики.

Тобто ти хочеш охороняти наші кордони в першу чергу від російської музики?

В першу чергу! Однозначно.

А якісь інші питання: наркотики, насилля... Тут не повинно бути цензури? Я вважаю, що є речі, які не працюють. Це як батьки кажуть: "наркотики — зло", але ти зустрінешся з друзями й, можливо, бажання отримати нові відчуття перемаже. І те, що тобі казали батьки в цей момент просто не спрацює. Що можна зробити? Підготувати нове покоління до того, що це буде дуже складний досвід, дуже велика відповідальність. Якщо ти це спробуєш хоча б раз — це з тобою на все життя, тому думай. І щоб не було відчуття, що когось обмежують і хочеться спробувати щось незаконне, може треба навпаки позбутися цих обмежень? Звісно, прямі призови до насильства або дискримінація мають бути цензуровані. Звісно...

Гарний смак — ось найкраща цензура. Слухайте якісну музику, читайте цікаві книги та спілкуйтеся українською. І тоді ваші діти ніколи не будуть цікавитися всілякою низькопробною масовою фігнею. В тому числі й руснявою.

>>Ніколи не варто втрачати самоусвідомлення і віру...

Одна із найбільш популярних твоїх пісень — “Кава і мертва русня”. Вона написана в дещо іронічному стилі, але при цьому виражає досить радикальну позицію стосовно росіян. В умовах війни ця позиція популярна в українському суспільстві. І все ж таки, ти допускаєш, що через 10, 20 або 50 років Україна налагодить дружні відносини з Росією і росіянами? Як в такому випадку буде сприйматися твоя пісня, в першу чергу самим тобою?

Я думаю, що через 50 років Росії не буде у тому вигляді, в якому ми її зараз бачимо. Буде багато незалежних держав, для яких слово «русня» асоціюватиметься з темними часами. Такі пісні як «Кава і мертва русня» стануть нагадуванням про те, що ніколи не варто втрачати самоусвідомлення і віру в те, що кожен громадянин має силу змінити щось у своїй країні.

Що обереш: каву з молоком чи без? Залежить від настрою. Я фанат альтернативи. Я з Дніпра і тут класний фільтр, тут взагалі краща кава! Приїжджайте сюди, заходьте в гості, я приготую (Макс працює в кав'ярні — ред.)

На якій сцені ти мрієш виступити? Останнім часом я прийшов до висновку, що я хочу поїхати в Нешвілл і виступити у Bluebird Cafe. Це легендарне місце, де автори-виконавці збиралися в коло і грали один одному свої пісні. Але найбажаніше, звісно, зіграти на сценах там, де зараз не можна зіграти: поїхати в ті частини України, які, я дуже сподіваюсь, деокупують. Поїхати знову в Маріуполь; поїхати в Донецьк, де я був всього

два рази в житті; поїхати в Суми, де я ніколи не був; поїхати в Крим і зіграти там. Це зараз така ж, або й більша мрія, як поїхати в Нешвілл або Токіо.

В тебе досить яскравий образ, що цінується на Євробаченні. Ти б хотів представити нашу країну на цьому конкурсі?

Навіть не знаю. Для мене Євробачення — такий конкурс, після якого гурти скочуються в якусь абсолютно комерційну і нецікаву історію. Я не пам'ятаю жодного з фіналістів, за яким після конкурсу було цікаво стежити. Але якби мені дали змогу написати пісню для Євробачення і зробити її саме такою, як я її бачу, тоді можливо.

Добре, що ти сам згадав про комерційну музику. Кантрі музика не надто популярна в Україні. М'яко кажучи.

Може так статися, що через декілька років ти обереш для себе більш “комерційний” напрям музики?

Враховуючи, що я фанат Тома Вейтса, що я люблю 70-ті та все більше поринаю кудись туди, мені здається, що навпаки, буде ще гірше (сміється). Я ніби рухаюсь у протилежному напрямку.

Мені дуже подобається концепція з якої випливає кантрі. Я люблю ці відчуття і те, куди мене переносить, коли слухаю кантрі музику. Це справжні історії справжніх людей. Я ковбой з міста. Я виріс у будинку з городом, бігав за посадку, ганявся за потягами, пас кіз, “тирив” горох, “діжури” з дідом на картоплі вночі, де ми смажили сало на “кастріку” та з рушницею пильнували наркоманів. І все це в самому серці індустріального Дніпра. Я не думаю, що я обмежусь тільки

кантрі. В мене вже є напрацювання: це не зовсім кантрі, а якийсь “марсіанський” кантрі, або “індустріальний” кантрі. Просто для втілення цього потрібен ресурс, можливо гурт. Це вже складніше. Особливо зараз.



>> Головна риса ковбоя — бути чесним із самим собою.

Яким ти бачиш майбутнє кантрі музики в Україні?

Багато молодих артистів будуть збиратися, писати пісні і розказувати власну історію через музику. І за рахунок цього в нас буде дуже багато якісного та щирого контенту. Будуть створюватися інді-лейбли. Просто, можливо, замість банджо буде домра або бандура.

Які риси мають бути у справжнього українського ковбоя?

Насправді, я ж міський ковбой, урбаністичний. В цьому вся іронія. Можливо не такий я автентичний ковбой. Але це як протиставлення себе цьому урбаністичному, трішечки сірому місту — бажання бути тим, ким ти себе бачиш, як би там воно не було. Якщо ти себе відчуваєш органічно, то людям це подобається, вони це приймають. Тому я вважаю, що головна якість ковбоя — бути чесним із самим собою в усіх аспектах життя. Навіть, якщо ти не завжди можеш бути щирим із людьми і казати те, що ти думаєш, ти маєш бути щирим із собою.



2023 рік.

